

22.08.2018 r.

MSWiA

Szanowny Pan
Joachim Brudziński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Petycja

Obecnie obowiązujące rozwiązania prawne w postaci Ustawy o Ochronie Osób i Mienia powstały w 1997 roku. Liczą sobie już zatem dwadzieścia lat. Choć część tych zapisów była zmieniana to były to w gruncie rzeczy zmiany chaotyczne i nie zawsze wpływające korzystnie na funkcjonowanie branży i poziom zapewnianego przez nią bezpieczeństwa.

W pierwszej kolejności należy zmienić:

I. Artykuł 29 ustawy o ochronie osób i mienia w świetle którego można pozbawić pracownika ochrony prawa do wykonywania zawodu na podstawie niesłusznych pomówień:

6. Pracownika ochrony skreśla się z listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, w przypadku

gdy:
1) pracownik ochrony fizycznej został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego lub wszczęto w stosunku do niego postępowanie karne o takie przestępstwo

II. Brak możliwości sprawdzenia karalności

Dzisiejsze rozwiązania prawne powodują, że w ochronie mogą pracować osoby karane.

III. Jeden państwowy dokument w postaci Państwowej Licencji zamiast wielu legitymacji pracownika ochrony.

Pracownicy ochrony często posługują się kilku-kilkunastoma legitymacjami z różnych firm i spółek, co wywołuje zamieszanie, dochodzi do zagubieni, a obecnie wydawane legitymacje są określane jako bezwartościowy „świsstek” papieru.

IV. Wprowadzenie realnego nadzoru nad branżą

Brak kontroli prowadzi do nadużyć. Zatrudnia się osoby bez kwalifikacji na obiektach podlegających obowiązkowej ochronie.

V. Grupa Interwencyjna jako pojazd uprzywilejowany

Zdarza się, że pojazdy ochrony jadące na interwencję na obiekty podlegające obowiązkowej ochrony, takie jak np. ujęcia wody, są zatrzymywane przez Policję i karane mandatami za

MINISTERSTWO SPRAW WĘWĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

WARSZAWA

wpłynęło dn. 2018-08-22

161404
RKP zał./kart.

, 22.08.2018 r.

przekroczenie prędkości. W sytuacji realnego zagrożenia lub próby skażenia wody sam ten system spowodzi zagrożenie dla ludności.

VI. Nadrzędność Ustawy o Ochronie Osób i Mienia nad regulaminami i innymi dokumentami
Według urzędników Komendy Głównej Policji Ustawa jest aktem prawnym ustępującym zwyczajnemu regulaminowi wewnętrznemu (np. muzeum) a uprawnienia w niej zawarte nie uprawniają do niczego zgodnie z oficjalnym stanowiskiem KGP jakie wyrażone zostało w piśmie ES 482/167/14/AJ. Urzędnicy z KGP uważają, że podstawą do wykonywania zadań ochronnych jest umowa klient-firma a nie koncesja przedsiębiorcy, oraz akt prawny w postaci Ustawy o ochronie osób i mienia oraz rozporządzenia do tego aktu.

VII. Przywrócenie egzaminów państwowych dla osób chcących wykonywać zawód Pracownika Ochrony

VIII. Wyraźne rozdzielenie pracowników posiadających stosowne uprawnienia w postaci posiadania dopuszczenia do posługiwania się bronią na okaziciela oraz posługiwania się środkami przymusu bezpośredniego, od osób które ich nie posiadają a tak samo są oznakowane jak „Ochroniarz” Uprawniony.

Wprowadzenie zakazu posługiwania się terminem ochrona lub używania nazwy Ochrona przez osoby nie posiadające kwalifikacji zawodowych oraz firmy nie realizujące zadań w ramach Specjalistycznej Uzbrojonej Formacji Ochronnej (SUFO). Obecny stan rzeczy doprowadził do sytuacji w której ochrona mylona jest z osobami które de facto nie mają z ochroną wiele wspólnego.

IX. Rozważenie gruntownej przebudowy Ustawy o ochronie osób i mienia lub napisanie jej na nowo w sposób spójny i logiczny w kontekście obowiązujących przepisów, który również umożliwi i dostosuje branżę do możliwości wykorzystania jej dla obronności Państwa.

Prosimy o przychylne rozpatrzenie naszych próśb.

Podpisano:

Z wyrazami szacunku

1.

2.